

Asia C-41/23**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

26.1.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Consiglio di Stato (Italia)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

26.1.2023

Kantajat ja valittajat:

AV

BT

CV

DW

Vastaaja ja vastapuoli:

Ministero della Giustizia

Pääasian kohde

Valittajat, jotka ovat onorario-tuomareita tai -syyttäjiä [luottamustehtävää hoitavia tuomareita tai syyttäjiä], vaativat, että heille vahvistetaan (1) oikeus toistaiseksi voimassa olevaan työsuhteeseen julkishallinnon, tarkemmin sanottuna Ministero della Giustizian (oikeusministeriö), palveluksessa, samoin taloudellisin ja oikeudellisin ehdoin kuin virkatuomareilla ja -syyttäjillä, vakinaistamalla heidät ammattituomarin tai -syyttäjän tehtäviin kunkin oman palvelusaikansa mukaisesti, (2) oikeus saada päiväperusteisesti maksettavaa palkkaa, joka on suhteessa virkatuomareiden tai -syyttäjien saamaan palkkaan, siitä päivästä lähtien, kun kunkin valittajan onorario-tuomarin tai -syyttäjän sopimussuhde on alun perin syntynyt, siihen saakka, kun kyseiset sopimussuhteet on muutettu kokoaikaisiksi ja toistaiseksi voimassa oleviksi suhteiksi, ja (3) oikeus samaan sosiaali- ja

eläketurvaan kuin virkatuomareilla ja -syyttäjillä siten, että valittajien palvelusaika lasketaan ja heille vahvistetaan kaikki taloudelliset ja lakisääteiset edut virkaan astumista edeltävän palvelusajan mukaisesti, sekä (4) toissijaisesti, että heille korvataan työsuhteen lakisääteisten jatkokausien väärinkäytöstä aiheutunut vahinko.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL 1999, L 175, s. 43) tulkinta

Tietyistä työajan järjestämistä koskevasta seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9) tulkinta.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko direktiivin 2003/88 7 artiklaa ja määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lauseketta tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa tuomioistuimen onorario-tuomareille ja syyttäjänviraston onorario-apulaissyöttäjille ei anneta lainkaan oikeutta korvaukseen lomakaudelta, jolloin toimintaa ei ole, eikä sosiaaliturvaan ja pakolliseen työtapaturmia ja ammattitauteja koskevaan vakuutusturvaan?

2) Onko määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 5 lauseketta tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan onorario-tuomareiden määräaikaista työsuhdetta, joka luokitellaan palvelusuhteeksi eikä onorario-tuomarin ja julkishallinnon väliseksi palvelussuhteeksi ja jonka osalta on säädetty järjestelmä, joka perustuu alkuperäiseen ja vain yhden kerran jatkettavissa olevaan nimittämistöimeen, voidaan useita kertoja jatkaa valtiollisen lain tasoilla säädöksillä ilman, että siihen liittyy tehokkaita ja varoittavia seuraamuksia, ja ilman, että näitä suhteita olisi mahdollista muuttaa toistaiseksi voimassa oleviksi julkishallinnon palvelussopimuksiksi, tosiasiallisessa tilanteessa, jossa on saattanut syntyä kyseisten tuomareiden oikeudellisen aseman kannalta tasapainottavia, heille edullisia vaikutuksia, koska heidän tehtäviään on käytännössä automaattisesti jatkettu uudelle kaudelle?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Direktiivin 2003/88 7 artikla

Direktiiviin 1999/70 liitetyn puitesopimuksen 4 ja 5 lauseke

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Perustuslain 102 ja 106 §

Tuomioistuinlaitoksesta 30.1.1941 annettu kuninkaan asetus (regio decreto) nro 12

Julkishallinnon palvelukseen ottamista koskevista määräyksistä ja kilpailumenettelyjen, yhtenäistettyjen kilpailumenettelyjen ja muiden julkishallinnon palvelukseen ottamisessa käytettävien menettelyjen järjestämisestä 9.5.1994 annettu tasavallan presidentin asetus (decreto del Presidente della Repubblica) nro 487

22.9.1988 annetun tasavallan presidentin asetuksen (decreto del Presidente della Repubblica) nro 449 täytäntöönpanoa, yhteensovittamista ja siirtymäaikaa koskevista määräyksistä 28.7.1989 annettu asetus (decreto legislativo) nro 273, jossa annetaan määräyksiä tuomioistuinlaitoksen saattamisesta uuden rikosprosessin sekä alaikäisiä syytettyjä koskevan menettelyn mukaiseksi

Julkishallinnon palveluksessa tehtävän työn järjestämistä koskevista yleisistä määräyksistä 30.3.2001 annettu asetus nro 165

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Kaikki neljä valittajaa ovat toimineet useita vuosia onorario -tuomareina tai -syyttäjinä (tuomioistuimen (Tribunale) yhteydessä toimivina luottamustehtävää hoitavina tuomareina tai syyttäjänviraston (Procura della Repubblica) yhteydessä toimivina luottamustehtävää hoitavina apulaissyöttäjinä). Kyseiset luottamustehtävät annettiin aluksi määräaikaisina ylimmän tuomari- ja syyttäjäneuvoston (Consiglio superiore della magistratura) päätöksellä ja oikeusministerin (Ministro della Giustizia) asetuksella, minkä jälkeen niitä jatkettiin toistuvasti kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Kun valittajat nostivat kanteen ensimmäisessä oikeusasteessa, heistä yksi oli toiminut tehtävässään 21 vuotta ja 2 kuukautta, toinen 17 vuotta ja 6 kuukautta, kolmas 18 vuotta ja neljäs 17 vuotta ja 4 kuukautta. Kaikki valittajat toimivat edelleen näissä tehtävissään.
- 2 Valittajien mukaan se, että heidän määräaikaisia työsuhteitaan on toistuvasti jatkettu, on ristiriidassa useiden unionin oikeuden säännösten kanssa, erityisesti direktiiviin 1999/70 liitetyn puitesopimuksen 4 ja 5 lausekkeen sekä direktiivin 2003/88 7 artiklan kanssa.
- 3 Valittajat nostivat 23.3.2016 Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Lazion alueellinen hallintotuomioistuin, Italia; jäljempänä TAR Lazio) kanteen, jossa he vaativat tuomioistuinta vahvistamaan heidän oikeutensa toistaiseksi voimassa olevaan työsuhteeseen julkishallinnon palveluksessa ja kaikkeen siihen, mitä tällaiseen työsuhteeseen palkkauksen ja sosiaaliturva- ja eläkemaksujen

kannalta sisältyy. Toissijaisesti valittajat vaativat korvausta työsuhteiden toistuvan jatkamisen väärinkäytöstä aiheutuneesta vahingosta.

- 4 TAR Lazio hylkäsi kanteen 1.9.2021 antamallaan tuomiolla.
- 5 Valittajat valittivat hylkäävästä tuomiosta ennakkoratkaisupyyntönsä esittäneeseen Consiglio di Statoon (ylin hallintotuomioistuin, Italia). Yhtenä valitusperusteenaan he esittivät, että TAR Lazio teki oikeudellisen virheen pitäessään unionin oikeuden tulkintaa koskevia kysymyksiä merkityksettöminä.
- 6 Pääasiaa koskevan menettelyn yhteydessä AV ja BT toimittivat asiakirja-aineistoon Euroopan komissiolle vuonna 2015 tekemänsä kantelun (asia 7779/15/EMPL), jossa he vaativat selvittämään onorario-tuomareiden ja -syyttäjien oikeudellisen ja taloudellisen aseman yhteensopivuutta unionin lainsäädännön kanssa. Heidän komissiolta saamassaan vastauksessa todettiin, että onorario-tuomareita ja -syyttäjiä koskeva kansallinen lainsäädäntö ja käytäntö herättävät kysymyksen niiden yhteensopivuudesta direktiivin 1999/70 liitetyn puitesopimuksen 4 ja 5 lausekkeen sekä direktiivin 2003/88 7 artiklan mukaisen palkallista vuosilomaa koskevan oikeuden kanssa.

Pääasian asianosaisten keskeiset lausumat

- 7 Valittajat vaativat, että heitä on kohdeltava taloudellisesti ja oikeudellisesti samoin kuin yleisten tuomioistuinten ammattituomareita ja -syyttäjiä. Lisäksi he vaativat, että heidän työsuhteensa vakinaistetaan, koska heille on heidän mukaansa aiheutunut vahinkoa siitä, että nimitystä koskevia asetuksia on jatkettu toistuvasti ja tavalla, joka on väärinkäyttöä.
- 8 Vastapuolena olevan oikeusministeriön mukaan ammattituomareiden ja -syyttäjien oikeudellista ja taloudellista asemaa ei voida automaattisesti ulottaa onorario-tuomareihin ja -syyttäjiin, koska ensin mainituille tuomarin tai syyttäjän toimi on yksinomaisen työ, kun taas viimeksi mainitut hoitavat tointa vain toisen ammattinsa rinnalla. Lisäksi onorario-tuomarin tai -syyttäjän tehtävä on luonteeltaan poikkeuksetta määräaikainen, sitä harjoitetaan tavalla, jolla varmistetaan tehtävän yhteensopivuus erilaisten työ- tai asiantuntijatehtävien hoitamisen kanssa, eikä se ole julkishallinnon palvelussuhde.
- 9 Tätä linjaa on oikeuskäytännössään johdonmukaisesti noudattanut myös Italian ylin oikeus, Corte di Cassazione.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyyntönsä perusteista

- 10 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin käy aluksi läpi asiaa koskevaa Italian lainsäädäntöä.

- 11 Italian perustuslain 106 §:ssä vahvistetaan ensin periaate, jonka mukaan tuomarit ja syyttäjät nimitetään kilpailumenettelyllä, ja säädetään sitten, että tuomioistuinlaitosta koskevassa laissa voidaan sallia se, että onorario-tuomareita nimitetään myös ilman kilpailumenettelyä tapahtuvan valinnan perusteella hoitamaan kaikkia yhden tuomarin kokoonpanossa toimiville tuomareille kuuluvia tehtäviä.
- 12 Tätä varten tuomioistuinlaitoksesta 30.1.1941 annetussa asetuksessa (regio decreto) nro 12, sellaisena kuin sitä sovelletaan nyt tarkasteltavan asian tosiseikastoon, oli säännöksiä onorario-tuomareiden ja -syyttäjien nimittämisestä – yleisten tuomioistuinten tuomareista ja syyttäjistä poiketen heitä ei näet valita julkisella kilpailumenettelyllä –, heidän tehtäviensä hoitamisesta ja heidän oikeudellisesta ja taloudellisesta kohtelustaan.
- 13 Erityisesti kyseisen asetuksen 42 ter §:ssä säädettiin, että tuomioistuimen onorario-tuomarit nimitetään oikeusministerin asetuksella ylimmän tuomari- ja syyttäjäneuvoston päätöksen mukaisesti.
- 14 Lisäksi saman asetuksen 42 quater §:ssä säädettiin, että asianajajat ja asianajoharjoittelijat eivät voi harjoittaa asianajotoimintaa tuomioistuimissa, jotka kuuluvat sen tuomioistuimen tuomiopiiriin, jossa he hoitavat onorario-tuomarin tehtäviä, eivätkä edustaa tai puolustaa asianosaisia näissä samoissa tuomioistuimissa käytävien menettelyjen myöhemmissä vaiheissa.
- 15 Saman asetuksen 42 quinquies §:n mukaan tuomioistuimen onorario-tuomarit nimitetään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Kauden päättyessä tehtävän haltija voidaan nimittää uudelleen vain kerran.
- 16 Kyseisen asetuksen 42 septies §:ssä säädettiin vielä, että onorario-tuomareilla on oikeus yksinomaan niihin korvauksiin ja muihin oikeuksiin, joista onorario-palvelusuhteen osalta erikseen laissa nimenomaisesti säädetään.
- 17 Syyttäjänviraston onorario-apulaissyöttäjistä edellä mainitun asetuksen 71 §:ssä sen sijaan säädettiin, että nämä nimitetään tuomioistuimen onorario-tuomareille säädetyllä menettelyllä.
- 18 Voimassa olevassa lainsäädännössä säädetään lisäksi toimivallasta siten, että onorario-tuomareiden tai -syyttäjien käsiteltäviksi voidaan antaa ainoastaan merkitykseltään vähäisiä siviili- tai rikosoikeudellisia asioita; palkkioista säädetään, että ne maksetaan päiväkohtaisina palkkioina, joihin vaikuttaa muun muassa pidettyjen istuntojen tai tehtyjen työtuntien lukumäärä.
- 19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa unionin tuomioistuimen 16.7.2020 antamaan tuomioon UX (C-658/18, EU:C:2020:572), joka koski italialaisten rauhantuomareiden oikeudellista ja taloudellista asemaa, ja sen 7.4.2022 antamaan tuomioon PG (C-236/20, EU:C:2022:263), joka koski Italian valtion vastuuta tilanteessa, jossa rauhantuomareille ei ollut annettu palkallisia lomiamia.

- 20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että kyseisiä tuomioita voidaan soveltaa myös nyt käsiteltävään asiaan, kun otetaan huomioon, että rauhantuomareiden, tuomioistuinten onorario-tuomareiden ja syyttäjänviraston onorario-apulaissyöttäjien tehtävät ovat kaikki luonteeltaan luottamustehtäviä.
- 21 Se huomauttaa kuitenkin, että sekä Corte costituzionalen (perustuslakituomioistuin, Italia) että Corte di Cassazione vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansallisessa oikeudessa on katsottu, ettei ammattituomareiden ja -syyttäjien oikeudellista ja taloudellista asemaa voida automaattisesti ulottaa onorario-tuomareihin ja -syyttäjiin, koska ensin mainituille lainkäyttötoimi on yksinomainen työ, kun taas viimeksi mainitut hoitavat tointa vain sivutoimisesti.
- 22 Lisäksi onorario-tuomarin ja -syyttäjän tehtävä poikkeaa ammattituomarin ja -syyttäjän tehtävästä siinä, että se on luonteeltaan määräaikainen, sitä harjoitetaan tavalla, jolla varmistetaan tehtävän yhteensopivuus erilaisten työ- tai asiantuntijatehtävien hoitamisen kanssa, eikä se ole julkishallinnon palvelussuhde.
- 23 Erilaisten palvelukseen ottamisen tapojen sekä lainkäyttötoimen ei-yksinomaisen ja ei-jatkuvan luonteen lisäksi ammattituomarien ja -syyttäjien sekä onorario-tuomarien ja -syyttäjien erilainen kohtelu perustuu tämän näkökannan mukaan palvelusuhteen määräaikaisuuteen, erilaisiin ratkaistavien asioiden tyypejä ja vaativuutta koskeviin laissa säädettyihin rajoituksiin sekä näistä johtuvaan erilaiseen palkkiojärjestelmään (heille maksetaan korvausta, ei palkkaa).
- 24 Erilainen kohtelu ei näin ollen tämän näkökannan mukaan ole syrjivää, vaan siihen on itsenäiset ja objektiiviset perusteet.
- 25 Kansallisessa oikeudessa nimittäin erotetaan toisistaan palvelussuhde (rapporto di impiego) ja palvelussuhde (rapporto di servizio): ensin mainitulla käsitteellä viitataan julkishallinnon kanssa tehtävään työsopimukseen (vakituinen, määräaikainen tai osa-aikainen), kun taas jälkimmäisellä tarkoitetaan tietyn tehtävän antamista henkilön hoidettavaksi lain tai julkishallinnon päätöksen nojalla ilman, että asiassa välttämättä tehdään työsopimusta.
- 26 Julkishallinnon työntekijät, kuten ammattituomarit ja -syyttäjät, ovat julkishallinnon kanssa samanaikaisesti sekä palvelussuhteessa että palvelusuhteessa; onorario-tuomareilla ja -syyttäjillä sen sijaan on julkishallinnon kanssa ainoastaan palvelussuhde.
- 27 Tämä näkyy ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan myös edellä mainitun asetuksen 4 §:n sanamuodossa, jonka mukaan ammattituomarit ja -syyttäjät ”muodostavat” tuomari- ja syyttäjäkunnan ja onorario-tuomarit ”kuuluvat” siihen.
- 28 Nämä eri sanavalinnat eivät ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan ole itsetarkoitus eivätkä sattumaa, vaan ne osoittavat oikeudellisesti ja ennen

kaikkea aineellisesti, miksi kyseiset tehtävät sekä oikeudelliset ja taloudelliset asemat ovat keskenään erilaiset eikä niitä voida verrata toisiinsa.

- 29 Tuomioistuimiin on välttämättä nimitettävä ammattituomareita, kun taas onorario-tuomareita on mahdollista osoittaa niihin siten, että he hoitavat lainkäyttötehtäviä vain siinä tapauksessa, että ammattituomarit ovat estyneitä tai heitä puuttuu.
- 30 Se, että onorario-tuomareilla on vastaavia velvollisuuksia kuin ammattituomareilla, on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan vain seurausta heidän hoitamastaan tehtävästä, koska lainkäyttötoiminnassa on aina taattava samat seikat riippumatta siitä, mikä toimintaa harjoittavan tuomarin asema on.
- 31 Kyse on näin ollen siitä, että kaikelle lainkäyttötoiminnan harjoittamiselle ominaisten puolueettomuuden ja riippumattomuuden periaatteiden noudattamisen takaamiseksi tarvittavia velvollisuuksia laajennetaan vain toiminnallisesti.
- 32 Corte costituzionale totesi 9.12.2020 antamassaan tuomiossa nro 267/2020, jossa se viittasi luottamustehtävää hoitavien rauhantuomarien tosiasiallisesti hoitamaan tehtävään, että näillä henkilöillä on oikeus saada korvaus heille lainkäyttötehtävän hoitamisesta mahdollisesti aiheutuneista kuluista sillä perusteella, että kyseinen oikeus ”ei liity palvelussuhteeseen – – vaan palvelusuhteeseen” ja että ”kun otetaan huomioon, että kyse on yhdestä ja samasta tuomarin tehtävästä, jolla on ensiarvoisen tärkeä perustuslaillinen merkitys, ei ole perusteltua ajatella, että tällainen kulukorvaus myönnettäisiin laissa ainoastaan ammattituomarille mutta ei rauhantuomarille, kun kummankin osalta vallitsee yhtä suuri tarve taata heidän häiriötön ja puolueeton toimintansa siten, etteivät mahdollisiin ja jopa perusteettomiin vahingonkorvausvaateisiin liittyvät taloudelliset riskit heikennä sitä”.
- 33 Edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että onorario-tuomareiden erilainen oikeudellinen ja taloudellinen kohtelu verrattuna yleisten tuomioistuinten ammattituomareihin ja -syyttäjiin i) vastaa objektiivisiin ja läpinäkyviin vaatimuksiin ja on perusteltavissa näiden kahden ryhmän työn luonnetta erottavilla täsmällisillä ja konkreettisilla seikoilla; ii) vastaa todelliseen tarpeeseen, kun otetaan huomioon lainkäyttötoimintaan osallistumisen luonne, laatu ja määrä (myös tuntimäärä), tuomareiden vastuulle tulevat eri tehtävät ja kyseisten tehtävien hoitamiseksi tarvittavan osaamisen erilaiset tasot; iii) soveltuu jäsenvaltion sosiaalipolitiikan hyväksyttävän päämäärään tavoittelemiseen oikeasuhteisesti ja ehdottoman välttämättömien toimenpiteiden rajoissa eikä iv) pyri asettamaan heikompia tai syrjiviä työehtoja.
- 34 Näin ollen se katsoo, ettei asiassa ole sellaisia merkityksellisiä seikkoja, joiden perusteella unionin tuomioistuimelle voitaisiin esittää valittajien kahta ensimmäistä kysymystä koskeva ennakkoratkaisupyyntö (oikeus toistaiseksi voimassa olevaan työsuhteeseen ja oikeus saada päiväperusteisesti maksettavaa palkkaa, joka on suhteessa ammattituomarin ja -syyttäjän saamaan palkkaan).

- 35 Sen sijaan ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on epävarma siitä, onko kansallinen työehtoja koskeva lainsäädäntö yhteensopiva unionin oikeuden kanssa siltä osin kuin siinä ei anneta onorario-tuomareille lainkaan oikeutta palkallisiin lomiin eikä minkäänlaista sosiaali- ja eläkevakuutusturvaa (ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys).
- 36 Tältä osin se viittaa yhtäältä edellä 17 kohdassa mainittuun unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön ja toisaalta siihen tosiseikkaan, että pääasiassa kyseessä olevat säännökset on kumottu 28.4.2016 annetun lain nro 57 täytäntöönpanemiseksi magistratura onoraria -laitoksen uudistuksesta ja muista rauhantuomareita koskevista säännöksistä sekä toimeaan hoitavia onorario-tuomareita ja -syyttäjiä koskevasta siirtymäjärjestelystä 13.7.2017 annetulla asetuksella (decreto legislativo) nro 116 (Riforma organica della magistratura onoraria e altre disposizioni sui giudici di pace, nonché disciplina transitoria relativa ai magistrati onorari in servizio, a norma della legge 28 aprile 2016, n. 57).
- 37 Kyseisellä asetuksella onorario-tuomareille ja -syyttäjäille vahvistettiin sosiaali- ja eläkevakuutusturva säätämällä heille sekä oikeus korvaukseen lomakaudelta, jolloin toimintaa ei ole, että sosiaaliturva ja pakollinen työtaturmia ja ammattitauteja koskeva vakuutusturva. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan näin on mahdollisesti saatu aikaan tulevaisuuden kannalta tarkoituksenmukainen ratkaisu tosiasialliseen, perusteettomaan, kohtuuttomaan ja suhteettomaan ongelmaan, joka pääasiansa ajallisesti vielä sovellettavaa lainsäädäntöä aiemmin rasitti.
- 38 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo lisäksi, että kyseisen asetuksen säännöksiä voitaisiin soveltaa analogisesti pääasiansa.
- 39 Kyseinen tuomioistuin suhtautuu myös epäilevästi siihen, onko määräaikaisten suhteiden perättäisten uudistamiskertojen lukumäärää koskeva kansallinen lainsäädäntö yhteensopiva unionin oikeuden kanssa tilanteessa, jossa i) onorario-tuomarin ja oikeuslaitoksen välinen työsuhde on määräaikainen, palvelusuhteeksi luokiteltava suhde eikä julkishallinnon palvelussuhde ja jonka osalta on säädetty järjestelmä, joka perustuu alkuperäiseen ja vain yhden kerran jatkettavissa olevaan nimitysasiakirjaan, ja jossa ii) julkishallintoon ei ole kohdistettu ennalta ehkäiseviä keinoja eikä tehokkaita seuraamuksia, vaan päinvastoin on suljettu pois mahdollisuus muuttaa palvelusuhte toistaiseksi voimassa olevaksi julkishallinnon palvelusuhteeksi (toinen ennakkoratkaisukysymys).
- 40 Kyseinen epäily koskee myös perusteluja, joita kansallinen lainsäätävä on esittänyt määräaikaisten sopimusten toistuvien jatkokausiensa tueksi ja joiden keskiössä on ollut tarve odottaa magistratura onoraria -laitoksen uudistusta ja taata siihen saakka oikeudenhoidon jatkuvuus. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, voidaanko tällaisia perusteluja pitää jäsenvaltioiden sosiaalipolitiikan tavoitteita koskevan harkintavallan alaan kuuluvina objektiivisina ja läpinäkyvinä syinä, joilla perättäisten määräaikaisten sopimusten käyttö voidaan oikeuttaa.

- 41 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa lopuksi, että se tosiasiallinen tilanne, joka onorario-tuomareille ja -syyttäjille voimassa olevan lainsäädännön soveltamisen seurauksena on voinut syntyä, on saattanut synnyttää myös heidän oikeudellisen asemansa kannalta tasapainottavia, heille edullisia vaikutuksia, koska heidän tehtäviään on ajan mittaan jatkettu käytännössä automaattisesti.

TYÖASIASIAKIRJA